18+

Վալենտին Ռուզանով

Որտեղից եմ: Ինչու եմ այստեղ: Ուր եմ գնում 2.0

Այլմոլորակայինի հուշեր

Վալենտին Ռուզանով

Որտեղից եմ: Ինչու եմ այստեղ: Ուր եմ գնում 2.0. Այլմոլորակայինի հուշեր

«Издательские решения»

Ռուզանով Վ.

Որտեղից եմ: Ինչու եմ այստեղ: Ուր եմ գնում 2.0. Այլմոլորակայինի հուշեր / Վ. Ռուզանով — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-00-553550-4

Ես հավանաբար երբեք չեմ ճանաչել քեզ, կամ նույնիսկ ճանաչել եմ քեզ: Որտե՞ղ է այդ երիտասարդ աղջիկը բաց անծանոթի համար: Այո, տարիներ են անցել, իսկ դու դարձել ես ավելի իմաստուն, իսկ ես դեռ ճանաչում եմ այդ բարեգութ աղջկան Ֆեյսբուքի աղավաղող հայելու մեջ: Ես հուշեր գրած պոեզիա եմ գրում, և փորձում եմ խոսել այն մասին, ինչ դու չգիտես:Մի անգամ ինձ թվաց, որ այս քաղաքը քեզ շատ է սպասում: Այսպիսով, ակնկալում է, որ ձեր մասին երգերը հնչում են յուրաքանչյուր միկրոավտոբուսում: Այսպիսով, նա ակնկալում է, որ Լուսինը

ISBN 978-5-00-553550-4

© Ռուզանով Վ.
© Издательские решения

Содержание

1. ՓԱԿ 6
2.E = MV ^ 2/2 7
3. ՕՄՈՄԲԻՆԵՐ 8
4. ՎԱՐՈՐԴ 9
5. GOLD SPUR 10
6. ՇՈՆԸ SEՈՎՈՄ 12
7. NO SNACK 14
Конец ознакомительного фрагмента. 16

Որտեղից եմ: Ինչու եմ այստեղ: Ուր եմ գնում 2.0 Այլմոլորակայինի հուշեր

Վալենտին Ռուզանով

Իմ մուսայի՝ Բրիգիտա Նիկիտինայի

Եվ դրա ավարտը, ոչ դրա տեղը, ոչ էլ նրանց տանջանքը, ոչ ոք չգիտի.

(Վարդապետություն և Ուխտեր, 76:45)

© Վալենտին Ռուզանով, 2021

ISBN 978-5-0055-3550-4
Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Երկար օր, կիզիչ արև և դեղին ավազ: Ես շատ հոգնած եմ. Բարձր Դա երկար ճանապարհ էր, և հետդարձի ճանապարհ չկա: Մեկ ժամից կամ մեկուկես ժամից ես գաղութում կլինեմ, և ամեն ինչ լավ կլինի: Եվ ինձ հետ, և գաղութի, և նրանց հետ, ում համար ես գնացի: Իհարկե, ամեն ինչ լավ կլինի, քանի որ իզուր չէ, որ մենք ընտրեցինք ամենաուժեղին՝ նրան, ով կարող է հաղթահարել ամեն ինչ և փրկել նրանց, ովքեր մնում են հիմքում և դատապարտված են միայն սպասել: Սպասիր, այն է, ինչ պետք է անեմ հիմա, և եթե գարունը ապահով լինի, ապա ես կհագցնեմ ծարավս:

Դեղին աչքերը ոչինչ չեն փնտրում և նորից գտնում:

Աչքերիս ավազն ինձ ավելի սուր է դարձնում, բայց եթե աղբյուրին ապահով մոտեցում չգտնեմ, դա կարող է վտանգավոր լինել: Ինձ ջուր է պետք: Ես չեմ կարող ապրել առանց ջրի: Միգուցե փորձեք գտնել նրան մոտակայքում: Ավազի մեջ: Եվ ինչ, վետերանները պատմեցին, որ դա տեղի է ունեցել: Ինձ պետք է միայն մեկ մոլեկուլ: Երկու ջրածին, մեկ թթվածին: Երկու ջրածին, մեկ թթվածին… Երկու ջրածին…

Կարմիր լեզուն դուրս է գալիս բերանից: Ռեցեպտորները դանդաղ կանաչում են և ծածկվում թաղանթով:

Մեկ թթվածին… Ինձ միայն մեկ մոլեկուլ է պետք, այլապես… Երկու ջրածին, մեկ թթվածին…

Սև քիթը մի քանի ջղաձգական շունչ է քաշում, աչքերը լայնանում են:

Հակառակ դեպքում ես ուղղություն չեմ գտնի:

Ցատկում!

Տառապանքի մեջ գլուխս թաքցնում եմ ավազի մեջ, որպեսզի ցավ չզգամ:

1. ՓԱԿ

– Որտե՞ղ եք գրել սա: – տղան ապտակեց ուսիս և ուղղեց ժպիտը: Ես վարանեցի, բայց, այնուամենայնիվ, շրջվելով, նկատելով լավ բար, որոշեցի չզիջել ինձ:

– ԵՍ ԵՄ?

Մտածված կանգնելուց հետո տղան հանեց մի փոքրիկ գիրք: Մեկը մյուսի հետևից թերթելով՝ նա սկսեց բարձրաձայն կարդալ:

– Իսկ դու իրականում ո՞վ ես:

«Սատանա», – տղան պայթյունով փակեց գիրքը:

– Իսկ ի՞նչ ես փնտրում այստեղ:

Տղան նորից նայեց գրքին: – Այստեղ գրված է…

Երբեք չես իմանա, թե ինչ է այնտեղ գրված: Բայց եկեք անծանոթ քաղաք, փողկապ դրեք և այս տեսքով դուրս եկեք փողոց: Սա շատ է!

– Դու լսում ես ինձ?

Ես լսում եմ: Ես լսում եմ: Եվ ես նաև ճանապարհ եմ փնտրում դեպի բար:

– Ինչպե՞ս եք դա հասկանում:

– Դուք վիրավորեցիք: Նա չեկավ: Գրքով տղան: Սաթի աչքեր:

(Երազներ)

2.E = MV ^ 2/2

Այսպիսով, ամսվա առաջին օրը, հավաքելով այն ամենը, ինչ ինձ պետք էր, ես դուրս եկա ճանապարհ: Երբ տնից դուրս եմ գալիս, անջատում եմ հեռախոսս և սայթաքում մարմարե քարաքարի վրա: «Ահա պալատները…»:

Ձեռքերիս մեջ վերածելով խճաքարն՝ այն թեթևակի նետում եմ ուսապարկիս մեջ: Իմ մտադրություններն ամենալուրջն են:

– Ինչ -որ մեկին սպասու՞մ ես:

Գրպանիցս մի նիկլի հանելով՝ գցում եմ գովազդային կրպակի մեջ:

– Թույլ տվեք պատմել բախտը:

Ձեռքս եմ մեկնում: Ես ժպտում եմ լավ տրամադրության վրա:

– Քո գնացքը, գնչու՛:

– Nyis[1].

(Բալ)

[1] Շնորհակալություն (գնչու)

3. ՕՄՈՄԲԻՆԵՐ

Վթարից հետո ես իջնում եմ մեքենայից: Ես ոչինչ չեմ կարող տեսնել: Գլուխս հարվածում եմ տախտակին:

«Z շրջան»:

Տհաճ հոտ բռնելով ՝ ես ուսումնասիրում եմ շրջապատը: Աշդավառ բույս: Գետ Ոտքերիս տակ ընկած մանրախիճով ուսապարկս լցրած ՝ բարձրանում եմ երկրորդ հարկ ՝ հանգստանալու: Մետրոյի ձայներն ինձ արթնացնում են կիսաքունից:

– Հաջորդ կայարանը Park Kultury- ն է:

– … և հանգստացեք, – բղավում եմ ես ՝ թանկարժեք մանրախիճը սփռելով փախուստի մեջ:

(Փորող)

4. ՎԱՐՈՐԴ

– Եթե ոչ ոք ասելիք չունի, ապա մենք կարող ենք անցնել ամուսնական միության կնքմանը:

– Թող նախ համբուրվեն:

– Ոչ, թող նախ ստորագրեն:

Որոշ ժամանակ դիտելով հանդիսատեսին ՝ ես դուրս եմ գալիս շենքից և ասում կառապանին, որ ինձ տանի նշանդրեքիս մոտ:

«Ես գիտեմ այսպես», – կենդանանում է կառապանը:

– Tշմարտությո՞ւն:

– Ատոշ!

Ձիերը վեր թռան: Ես նաև ուզում էի ավելացնել. Թռչելով անծանոթ ցուցանակով խանութի կողքով ՝ ես հազիվ հասցրի փոխանցել կառապանին, որ մենք անպայման պետք է այստեղ կանգ առնենք:

ԿԱՏԱՐԵԼԻ ՄԱՍԻՆ մի քանի խոսք

Անսպասելի հանդիպումից հետո ձգտող գրողը ճանապարհորդում է: Հիշողություններից մղված ՝ նա լքում է իր տունը ՝ փորձելով վերադարձնել կորածը և ձեռք բերել անհայտը:

ՏԱՄԱՆԱԿԸ `արագացված

ՄԾԱԿՈՅԹ. Կիբերսթիմ

Հագուստ ՝ գոգնոց և Պյութագորաս

Բարոյական. – (գծիկ)

5. GOLD SPUR

Շաբաթ, երեկոյան 6 -ին:

– Բարեւ Ձեզ. Մենք կցանկանայինք հանդիպել ձեզ հետ: Միայն քեզ հետ: Ռեստորան «Zorotaya Spora…» Sporrra… Golden Spur. Յոթ պի հում: ԼԱՎ?

Հանգիստ ստուգում եմ երաժշտական բուկլետները և դուրս գալիս երաժշտական խանութից: Դեկտեմբերյան ձյուն դեմքին: Ավտոմեքենայի մաքրիչներ լուսացույցերի մոտ: Հետիոտնային անցում, քաղաքի կենտրոնով անցնող ճանապարհի կես ժամ և իմ կյանքի վտանգի տակ ես անցնում եմ «Սփուր» -ի դիմաց գտնվող ճանապարհը: Ռեստորանի մուտքի նստարանին երկու սառեցված պատկեր կա:

– Հելոուին!

– Բարեւ Ձեզ! Այնուամենայնիվ, դուք մի փոքր շուտ եք:

– Մենք սիրում ենք այսպիսի եղանակը: Դուք նույնպես վաղ եք:

– Ես պարզապես շրջեցի:

Էլեկտրո-ջազի հնչյունների ներքո մենք մտնում ենք ռեստորան, որտեղ ես երեսուն տարի չէի եղել: Հետո դա պարզապես սրճարան էր, որը երիտասարդներին հրապուրում էր ճապոնական մուլտֆիլմերի ցուցադրմամբ `նոր հայտնված տեսաֆիլմերի վրա:

– Ի՞նչ եք պատվիրելու:

– Ես վեգան եմ:

– Ի՞նչ պատճառներով:

– Էթիկական.

Ամերիկացիները, առանց որևէ նշան ցույց տալու, պատվիրում են նաև բուսակերների ՝ բորշ, տապակած կարտոֆիլ, աղցան և ջուր:

– Դուք վարում եք առողջ ապրելակերպ: Չե՞ք ուզում թողնել ծխելը:

– Չեմ ուզում.

– Գո՞հ եք ամեն ինչից:

– Այո:

– Երբևէ սիրե՞լ ես:

– Երկու անգամ: Առաջինը ամուսնացավ մյուսի հետ: Երկրորդից բոլոր շփումները կորած են:

– Դե լավ: Դուք ստիպված կլինեք ավելի լավ տեսք ունենալ:

Եվս կես ժամ հանգիստ զրույց և նույնիսկ հարևան սեղանները կիմանան իմ պատանեկան երազանքի մասին `ջյու նվագել Նյու Յորքում, այն ժամանակ ռուսալեզու ձեռնարկների բացակայության և անգլերենի նկատմամբ իմ հետաքրքրության մասին: Իմ անշահախնդիր պատմությունը սահուն անգլերենով ընդհատվում է ամերիկացիներից մեկի անսպասելի արտահայտությամբ.

– Բարի երեկո!

Չետեւելով օտարերկրացու հայացքին ՝ ես շրջվում եմ: Ես տեսնում եմ քսանամյա մատուցողուհու այրվող աչքերը, որն աննկատ կանգնած է իմ մեջքին, նման աչքերը հանդիսատեսի մոտ են, երբ իմպրովիզացիայի ժամանակ վիրտուոզ հատվածներ ես կատարում:

– Բարի երեկո! – մատուցողուհին, ինչ -որ չափով ամաչելով և թեթև ժպիտը դեմքին, նայում է, թե ինչպես եմ ես, բերանս բաց, նորից հայացքս ուղղում դեպի ամերիկացիները:

– Պետք է ավելի լավ տեսք ունենալ: Նրանք գլխով են անում:

(Դեկտեմբեր)

Գիշեր. Ընկղմված դժվար մտքերի մեջ `ես քայլում եմ մայրուղով: Այս բետոնե հրեշը հատուկ կառուցվել է արքայադստեր վերջին պահանջատիրոջ կողմից արագ քշելու և նրա հետ հաճախակի ժամադրությունների համար: Սակայն, ըստ տեղի բնակիչների, դեպի իշխանություն տանող ամենակարճ ճանապարհը երկաթե ճանապարհն է: Եվ շատերն ինձ պես ընտրեցին այս ճանապարհը:

– Չե! Սա իմ կտավն է, – կաշվե բաճկոնով երկար ու նիհար աղջիկը փակեց իմ ճանապարհը:

– Ավելի պատառաքաղ կա: Միգուցե ցրվենք:

– Կան ընդամենը երկու ռելսեր:

– Բայց քնածները շատ են:

– Մոխիր լիտվական նյասուպրանտուին[2]:

– Եվ ես նրան շատ լավ հասկանում եմ:

[2] Ես չեմ հասկանում լիտվերեն (լիտվերեն)

6. ՇՈՆԸ SEՈՎՈՄ

Երբ հասա պատառաքաղին, ես ընդհանրապես չէի ուզում շրջանցիկ ճանապարհ անցնել, և ես առաջարկեցի.

– coldուրտ է: Կարո՞ղ ենք միասին քնել:

– Մերկ այրված խոտի՞ վրա: Մենք նույնիսկ վերմակ չունենք:

– Խոտի դեզը քեզ կհամապատասխանի՞: Բլուրի վրա կա մեկը:

– Լավ, բայց միայն մեկ գիշեր: Մոտակայքում ինչ -որ տեղ սահման կա: Բարձրանալով բլուրը ՝ մենք տեղավորվեցինք խոտի դեզում: Ես չէի ուզում քնել և ավելի մոտեցա աղջկան: Գրեթե մոտ:

– Դեռ վաղ է: Ես դեռ չեմ մրսել», – նա ձեռքով ինձ մի կողմ հրեց:

– Ո՞րն է ձեր ամենասիրելի խումբը:

– «Էսի»:

– Ի՞նչ ես դու: Իմը նույնպես! – արտահայտությունը արտասանվեց իշխանության լեզվով, և աղջիկը զարմացած հարցրեց.

– Գիտե՞ս այս լեզուն:

– Ես մի բան եմ հասկանում:

– Այդ դեպքում մեզ համար ավելի հեշտ կլինի:

– ԱՄՆ? Դու միայն մեկ անգամ ասացիր.

– Ես քեզ հետ չեմ մրսում:

– Լավ: Պատրաստվում եմ քնել.

Ես երազում մղձավանջ տեսա: Ես կռվեցի ինչ -որ մեծ տղայի հետ, բայց նա պարզվեց, որ թույլ է և արագ հանձնվեց: Հետո, կարճ դադարից հետո, մատանի դատավորը, անբնական կերպով դուրս բերելով իր խոսքերը, հայտարարեց.

– Տիկնայք եւ պարոնայք. Իսկ հիմա անսովոր հանդիպում է: Ռինգում անհամեմատ Վիոլետ է: – մեկնաբանը տաքացրեց ամբոխին երկար դադարներ տալով, – Եվ հմայիչ երիցուկ: Scheme A. A. B. A. Winner- ը վերցնում է ամեն ինչ:

Երկու ցնցող գեղեցկուհիներ բեմ բարձրացան: Նրանք ժպտացին: Նրանք գցեցին հատակը և սկսեցին հարվածել ինձ: Նրանք ունեին մշակված սխեմա. ցավոտ Երկրորդ ռաունդից հետո ես ցած նետվեցի աթոռին, ուժասպառ և գրեթե անգգուշությամբ թմրած: իմ սիրելի մայրիկը շվաբրով ցատկեց ռինգ և սկսեց նվաստացնել ինձ ՝ հեկեկալով.

– Տղաս, ես մոռացել եմ, թե ինչ է ասբայի սխեման: Ներիր Աստծուն:

– Ա մասերում կիրառվում են հաստատված սխեմաները: Բ մասը բաղկացած է որոշ իմպրովիզացիաներից:

Գոնգը հնչեց: «Աղջիկները իսկական ջազից» գլխով ծեծեցին ստամոքսին, քաշեցին մազերիցս և վերջապես սկսեցին Chanel- ից մանուշակագույն-երիցուկի խառնուրդ լցնել խոտի վրա և պարտվել:

– Մայրիկ, սիրելիս, – գոռացի ես, – թող սպիտակ սրբիչը գցեն:

«Նրանք չեն կարող, – պատասխանեց մայրիկը, – նրանք մոռացել են լվանալ այն:

– Լավ, գոնե փոշին սրբեցի՞ր: – արդեն զառանցանքով եմ հարցրել:

– Այստեղ փոշի չկա: Կա խոտ, – պատասխանեց կաշվե բաճկոնով աղջկա հանգիստ ձայնը:

– Հայ. Ծղոտ Հայ Stղոտ, – ես շտապեցի ձախ, ապա աջ ՝ արտացոլելով հակառակորդներիս մտացածին հարվածները:

«Գրկի՛ր ինձ, – շշնջաց աղջիկը, – և լսիր:

7. NO SNACK

Վալյոկը հանեց բանալին և բացեց բնակարանի դուռը: Օրը արեւոտ էր, ուստի տանը լույս էր: Ես սոված եմ. Նա մտավ խոհանոց և նայեց շուրջը: Վառարանի վրա ծածկված տապակ կար: Մայրիկը տանը չէր: Հեռացնելով տապակի կափարիչը ՝ Վալյոկը հետերեստրոյկայի տարիներին տանը հայտնաբերեց մի հազվագյուտ բան ՝ միսը: Կտոր կտոր խորոված միս! Վերջին անգամ նա այդպիսի ուտեստ է կերել մի քանի տարի առաջ, երբ Բանան նրան դուրս էր տարել խաղալու, իսկ մեկ ժամում ՝ սաքսոֆոնով և կիթառով, նրանք մեծ գումարներ էին վաստակել: Եվ հիմա տապակած միսը նույնքան համեղ էր, որքան այն ժամանակ: Հեռախոսը զանգեց: Վալյոկը վերցրեց հեռախոսը.

– Այո… ժամը քանիս …? Լավ

Մեկ ժամ անց նա արդեն կայարանում էր և, նկատելով Ֆոմիչին, Վալերային և Հարազատին, ողջունեց.

– Հե!

– Հե!

– Ամեն ինչ վերցրե՞լ ես:

– Այո:

– Ես կգնամ ծխախոտ գնելու:
Վերադառնալով Վալյոկը նկատեց մի տարօրինակ տիպ ՝ կռացած կանգնած ընկերների կողքին: Տարօրինակ տեսակն ամբողջովին խելացի տղա էր, մոտ երեսուն տարեկան, բայց կա՛մ այդ տղայի մեջ ինչ -որ վանող բան կար, կա՛մ Վալեկը զայրացած էր ինչ -որ բանից.

– Ի՞նչ, Ֆոմիչ, կապույտները նորից կպչո՞ւմ են:

Խորհուրդը ոտքի կանգնեց մինչև իր ամբողջ հասակը, և Վալյոկը մի փոքր վարանեց: Կռիվ չի եղել: Perրոյցի ընթացքում աննկատելիորեն մոտեցավ էլեկտրագնացքը: Վերցնելով պայուսակներ և ուսապարկեր ՝ բոլորը շտապեցին դեպի մեքենաները, և խելացի տեսակը հետ չմնաց.

– Վերցրու ինձ քեզ հետ?

– Ոչ:

– Ափսոս!

– Սելյավի!

Կես ժամ անց, բեռնաթափվելով մեքենայից, բոլորը ճանապարհ ընկան: Ուղեբեռներից ամենաղժվարը կոճակով ակորդեոնն էր, որը հերթով քարշ էր գալիս:

Տեղ հասնելով, ուսապարկերը հանելով և հանգստանալով, նրանք չնկատեցին, թե ինչպես մոտեցավ երեկոն:

– Լավ, ձկնորսությո՞ւն:

– Ձկնորսական ձողեր ունե՞ք:

Հարազատներից յուրաքանչյուրը ձկնորսական գավազան տվեց, և որդեր փորելուց և որոշ ժամանակ լճակի որոնումներից թափառելուց հետո նրանք բոլորը նստեցին ափին: Ոչ մի ձուկ չբռնվեց: Հսկայական դեղին լուսին հայտնվեց երկնքում: Նման գիշերը միայն գայլերն ու գայլերն էին պակասում:

– Մենք այստեղ ոչինչ չենք բռնի:

– Եվ ես կծում եմ:

Ֆոմիչը բարձրացավ Վալկի մոտ և նայեց նրա գավաթին.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.